

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ferentinati Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

RAVENNAT. ARCHIEPISC.
& suffraganeis ejus.

Epist. 27.
De Carfendino
Subdiacono Do-
mini Papæ Le-
gato in Exar-
chatu Raven-
& comitatu
Brittanorij di-
ligenter alli-
stant.

N Vsqum melius ecclesiasticæ con-
sulitur libertati, quàm ubi Eccle-
sia Rom. tam in temporalibus quàm spi-
ritualibus plenam obtinet potestatem.
Cum enim apostolica sedes mater sit
Ecclesiarum omnium & magistra, tan-
to fortius subje&os suæ temporali juris-
dictioni populos ab Ecclesiarum & ec-
clesiasticorum injuriis cohibet, quan-
to amplius in ejus injuriam & Ecclesia-
rum omnium præjudicium redundaret,
si Ecclesias in ejus patrimonio constitu-
tas non servaret in statu debitæ liberta-
tis. Cum igitur inter cetera quæ nos &
fratres nostros inducunt ut Exarchatum
Ravennæ, Marchiam, & Thusciam ad
dominium nostrum, ad quod pertinent,
revoceamus, secururam exinde immu-
nitatem Ecclesiarum vestrarum non mo-
dicum attendamus; vos negotium ipsum
tanquam speciale ac honori vestro plu-
rimum profuturum deberetis assumere,
& ad implendum nostræ beneplaci-
tum voluntatis efficaciter laborare. Cum
ergo dilecto filio Carfendino Subdiac.
nostro in Exarchatu Ravennæ & Co-
mitatu Brittanorij hujusmodi specialiter
injunxerimus legationis officium,
sperantes quòd ad illud utiliter adim-
plendum vestro non modicum studio ad-
juveretur, fraternitati vestræ per apost.
scripta mandamus, atque præcipimus,
quatenus ei taliter in his, quæ vobis ex
parte nostra proposuerit, adesse curetis,
ut honori apost. sedis & nostro deferre,
& Ecclesiarum vestrarum libertatem
videamini utiliter procurare; scituri
quòd sicut gratum habebimus & accep-
tum, si studium & diligentiam vestram
operis experientia in instanti articulo
commendarit, sic molestè feremus, si so-
licitudo vestra in hac necessitate reper-
ta fuerit defecisse.

REMEN. SANCTÆ SABINÆ
Cardin. & Senonen. Archiepiscopis,
& Episcopo Meldensi.

Epist. 28.
Super consolati-
one Comitissæ
Campaniæ
de morte filij
sui.

Compati patientibus, & dolentibus
pium est condolare; ut qui ex di-
versis rerum eventibus solam habent
dolendi materiam, in fraterna compas-
sione remedium consolationis inve-
niant, & saltem ex humanitatis solatio
valeant recreari, dum in eorum restau-

ratione, quæ doloris fomitem submini-
strant, spes nulla videtur eis penitus su-
peresse. Illis verò præcipue compassio-
nis oportet spiritum adhiberi, quæ pro
sexu muliebris fragilitate in adversis
facilius emergunt, & difficiles ad con-
solationem præ spiritus infirmitate re-
surgere, majori videntur in his & aliis
auxilio & consilio indigere. Cum igitur
dilecta in Christo filia nobilis mulier
M. Comitissa Campaniæ in morte filij
sui bonæ memoriæ Comitissæ Henrici do-
lorem, nec immeritò, cum interna spi-
ritus commotione conceperit, & vehe-
mentius affligatur, nos mentis afflictio-
ne non ficta compatientes eidem, cum
mortis hujus dispendium non solum in
ejus damnum converti debeat & dolo-
rem, verum etiam in multiplex totius
Christianitatis incommodum ex præ-
senti periculo imminente redundet, fra-
ternitati vestræ per ap. scripta manda-
mus, quatenus dolorem ipsius piæ con-
solationis verbis & commotionibus le-
nientes, ipsam & possessiones ejus, tan-
quam dati ei tutores à nobis, ab incurfu
molestantium auctoritate apostolica de-
fendatis, nullatenus permittentes ut in
his quæ ad dotem ejus noveritis pertine-
re, injuria seu violentia ei ab aliquo in-
feratur, sed possessionem ejusdem dotis
ipsi contra quoslibet temerarios præ-
sumptores pacificam conservetis. Si qui
verò jamdictæ Comitissæ aliquam super
his injuriam inferre præsumperint vel
gravamen, vos eos, si necesse fuerit, ut
à sua præsumptione desistant, per censu-
ram ecclesiasticam appellatione post-
posita compellatis. Quòd si omnes &c.
Datum Lateran. V. Kal. Martij, pont.
nostri anno I.

FERENTINATI EPISCOPO.

Sicut ex literis tuæ fraternitatis ac-
cepimus, cum L. parochianus tuus
P. mulierem se ducturum in conjugem
in manu patris ejusdem P. jurantis quòd
eam ipsi traderet in uxorem, proprio
juramento firmiter, nec per virum ste-
terit, sed per mulierem potius, quòd mi-
nùs matrimonialis inter eos solemnitas
sit secuta, quatuor postmodum vel quin-
que annis elapsis idem L. G. mulierem
per verba de præsentia, ut ejus confan-
guinei asserunt, desponsavit: propter
quod frater prædictæ P. suam deposuit
in tua præsentia quæstionem. Quia verò

Epist. 29.
Consultatio
super causa ma-
trimonij inter
L. virum & P.
mulierem, quæ
primò jurave-
rat, & aliam
postmodum
desponsavit.
Cap. Sicut. De
sponsal. & ma-
trimoniis.

quid super his agendum sit nostro postalas responso edoceri, fraternitati tuae taliter respondemus, quod si tibi constiterit quod idem L. P. mulierem per verba de futuro, G. verò per verba desponsaverit de presenti, imposita ei poenitentia comperenti, quia primam fidem irritam fecit, nisi forsan in juramento suo certum terminum, infra quem dictam P. duceret in uxorem, praefixerit, nec per eum steterit quin ad statutum terminum matrimonium consummarit, secundum contractum legitimum iudices, & ad illud servandum eum, si opus fuerit, ecclesiastica districtione compellas; nisi forsan aliud quid obstiterit, quod ipsum debeat impedire. Quod si forte per verba sponsalitia de futuro cum utraque contraxit, juramentum primum, sicut licet factum est, ipsum servare compellas, de secundo ei poenitentiam injuncturus. Quod si de his tibi non constat ad plenum, tamdiu adhuc cognoscas de causa, donec super his sufficientius instruaris. Quod enim in attestationibus, quas ad sedem apostolicam destinasti, de comparitate habetur, non facit ad causam; cum neuter contrahentium sit illa persona, qua mediante inter parentes eorum compaternitas est contracta. Datum Lateran. V. Kal. Martij, pontificatus nostri anno primo.

CANONICIS ARGENTINEN.

Epist. 10. Super quaestione cuiusdam praebende, quae iacet Anulsum & F. sancti Thomae Praepositum veteratur.

Cum partes inter se super mota quaestione conveniunt, vel altera renunciat quaestioni, ad hoc solum exigitur officium iudicis, ut quod a partibus fit, faciat inviolabiliter observari, ne cui contra compositionem aut cessionem per se factam liceat ulterius proficere. Sanè cum dilecti filij Arnoldus nuntius & concanonicus vester, & F. Praepositus sancti Thomae, ad nostram praesentiam accessissent, super praebenda, de qua per dilectum filium P. tt. sanctae Caeciliae Presbyterum Car. tunc apostolicae sedis Legatum idem Praepositus fuerat investitus, in nostra & fratrum nostrorum audientia disceptarunt. Cumque nos auditis quae hinc inde proposita fuerant, de communi consilio fratrum nostrorum sententiam formare ac ferre vellemus, dictus Praepositus ad nos humiliter & devotè accessit, & jus, si quod sibi competere in eadem praebenda, in manibus nostris spontaneus resignavit.

Nos igitur Ecclesiae vestrae volentes in posterum paci & tranquillitati consulere, recepta resignatione ipsius, ei super eadem praebenda perpetuum silentium imposuimus, & vos & Ecclesiam vestram ab imperitione ipsius super eam praesentium auctoritate reddimus absolutos. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis infringere &c. Datum Laterani V. I. Nonas Martij, pontificatus nostri anno primo.

TERRACONEN. ARCHIEP. & Sacrista Vicensi.

Epist. 11. De confirmatione R. electi sancti Benedicti de Bages, & irritatione intrusi per potentiam laicalem.

AD universalis Ecclesiae sollicitudinem, licet insufficientes, Domino disponente vocati, de grege nobis commisso sollicitam curam debemus gerere, & tanquam pastores seduli, faciente Domino providere ne ovis morbo infecta incurabili, oves ceteras suo cogat contagio morbo simili laborare. Nostris siquidem auribus ex multorum relatione ac plurium literis innotuit Praelatorum, quod bonae memoriae . . quondam Abbate sancti Benedicti de Bages de carnis ergastulo, sicut Domino placuit, ad meliora vocato, Conventus ejusdem monasterij pars major & sanior vota in dilectum filium R. nunc Abbatem ejusdem monasterij transtulerunt. Verum suadente illo cuius est proprium pacem turbare, duo ejusdem loci monachi à ceterorum fratrum voluntate unanimi secedentes, accersitis sibi secularibus viris, B. ipsius monasterij monachum in Abbatem non sunt veriti nominare: qui laicali & ipsorum potentia fretus, praedictum R. ad audientiam dilecti filij G. sancti Angeli Diaconi Cardinalis, qui tunc in partibus illis legationis fungebatur officio, appellavit. Et cum idem Cardinalis, quae utraque pars coram ipso proposuit, diligentius audivisset, & super eisdem inquisisset diligentius veritatem, praedictam electionem saepe nominati R. ratam habuit, & eam auctoritate, qua fungebatur, apostolica confirmavit. Idem quoque Cardinalis tranquillitati ejusdem monasterij desiderans providere, ac inter fratres materiam extinguere jurgiorum, pro pacis bono Praeposituram ejusdem monasterij supradicto intruso contulit, & eam ab eodem Abbate ipsi, quoad viveret, concedi praecipit, & juramentum fecit impendi ne ipsum ab

Epist. 11. Continetur per causas monachorum in vicium h. l. aliter in p. m. & alia similia. Epist. 11. Sic in p. m. & alia similia.